

Ter gedachtenis aan onze oud-consulent der Ned. Herv. gem. na

Ds. A. P. v. d. Kooy en gezin.

97

Rederijen
die in het
Jaar 1949
naar Indië
vertrok
met het doel
ook de heidenen
het volle
Evangelie
te
verkon digen

aan de zendingsvrienden in Nederland

a.b. van de „Willem Ruys”.

Turend over het diep blauwe water van de Middellandse Zee, zal ik trachten enkele indrukken vast te leggen in een brief, die morgen D.V. via Port Said zal terugkeren naar 't Vaderland. Het is een wonderlijke ervaring op 'n uiterst modern motorschip de golven te door-
klieven van de Oude Wereldzee, waar de grote heidenapostel Paulus eens worstelde met de golven en de stormen. Hoe rustig gleed gisteren Malta heel in de

verte aan ons schip voorbij, het eiland waar Paulus na z'n schipbreuk „ongemene vriendelijkheid” ondervond van de „barbaren”. Ik dacht aan de ongemakken en ook aan de grote liefde ten aanzien van Gods Koninkrijk, die het leven van die Zending bij uitnemendheid kenmerkten. Toen ik daar stond te mijmeren bij de railing, werd ik gesterkt, wetende dat hetzelfde Evangelie, dat Paulus mocht verkondigen, ook door mij zal worden uitgedragen onder de heidenen. En dan doet de Heere door dat Evangelie ook na bijna 2000 jaar nog wonderen tot verheerlijking van Zijn Naam!

Hier ligt stof voor 't grijpen, om te overdenken in onze Zondag-Kerkdienst en onze avondwijdingen, die 's Zondags, 's Maandags, 's Woensdags en 's Vrijdags gehouden worden. Bij mijn weten verkondigde ik nog nooit het Woord van God voor zulk een gemengd gezelschap! Natuurlijk waren er zowel nieuwsgierigen als belangstellenden. De collecte voor de Zending bedroeg Zondagmorgen f51.70. Ik sprak over de droom van Nebukadnezar: over het grote beeld en de steen, die kwam aanrollen. Ja, we waren langs landen, die eenmaal machtige wereldrijken waren. Wat is er nog over van het Frankrijk van de Zonnekoning, van het rijke Spanje, van Karel V en Philips II, van het Rome beconcurrerende Carthago, van de beschavingen der Romeinen en van de cultuur der Grieken en Macedoniërs? Wie denkt nog aan de dynastiek der Pharao's behalve dan de Bijbellezer en de geschiedenisvorsor? De ruïnes roepen het met luider stemme: „Voorwaar, daar is een God Die leeft, en op deez' aarde vonnis geeft.” Maar „de steen” zonder handen afgehouden, zal groter en groter worden. Straks zal het Koninkrijk Gods de aarde vervullen.

Welk een onuitwisbare indruk maakte de pyramide-vormige rots van Gibraltar. We konden hem goed zien. Terwille van de vele Engelsen aan boord voeren we er vlak langs. Beter dan ooit verstond ik het Bijbelwoord: „Hij is mijn Rotssteen”. Onoverwinnelijk is hij, die op die rots zijn burcht heeft gebouwd. Onoverwinnelijk? Ach Gibraltar!: „Eens wordt de sterkste rots vergruisd.....” Maar: Christus Jezus is gisteren en heden Dezelfde, tot in alle eeuwigheid.” „Ja..... de Naam des Heeren is een sterke toren, de rechtvaardige zal daar-

heen vlieden en in een hoog vertrek gesteld worden.....” Kaal is Gibraltar, dor en doods. Zo was ook ongetwijfeld de rotssteen in de woestijn. Maar de Heere deed er water uitvloeien. Teken, zegel en pand van Zijn genade..... En de steenrots die volgde was Christus.....

Ginds, ten Zuiden van de „Willem Ruys” ligt Cyrenaica, ver achter een onoverzienbare watervlakte. Kwam Simon van Cyrene niet daar vandaan? Ik weet nu, waarover ik vanavond in 't kort zal mediteren. En dan naar Egypte! De gedachten vermenigvuldigen zich bij het noemen van deze naam. In de verte zullen we D.V. de Horeb aanschouwen. Het granieten rotsgebergte, waarvan één der toppen, de Sinai, door Mozes werd beklommen. In de brandende zonnehitte zullen we de Rode Zee doorklieven. Wat al belevenissen. Ja, het is zo waar, wat Ouderling van Beek zei in z'n toespraak op de afscheidsavond van de Kerkeraad in de pastorie: „Die de zeeën bevaren, aanschouwen de grote werken Gods.”

„O Heere, hoe groot zijn Uw werken, zeer diep zijn Uw gedachten.....”

Weest U dan allen Gode bevolen van

Uw dw, d.,

A. P. v. d. KOOLJ.